

Mennyibe kerül
a külföldi munkavállalás?

Tranzit

Mi minden kell ahhoz, hogy valaki felszámolja a jól berendezett életét – lakását, autóját, rokoni, baráti kapcsolatait harmincon, negyvenen, sőt akár ötvenen túl? **Orisek Andrea** arra keresi a választ, hogy pontosan mi vesz rá bennünket erre, és főleg mennyi megtakarított pénz szükséges ahhoz, hogy újrakezdjünk mindent egy másik országban?

A repülőtér – az internet után – az egyik legjobb hely a tapasztalatcserére, kár, hogy ott már egy kicsit későn jönnek az információk. István, aki nyár elején indult útnak az új évezred „kitántorgó” magyarjainak egyik kedvenc célszövege, Anglia felé, például éles karrierváltással favágóként fogja keresni kenyerét, miután Magyarországon számára a kalács már rég elfogyott. Mezőgazdasági végzettségével évek óta nem tud elhelyezkedni úgy, hogy meg is éljen a fizetéséből. Egy magyar vállalkozón keresztül talált

erre a külföldi munkára, nem is sokat gondolkodott – vagy inkább tájékozódott –, belevágott. Most azonban már tele van kétségekkel, a tapasztaltabbakat faggatja: „Vajon az jó, ha öt fontot ígértek óránként? Később az öt húszt is megkaphatom, azt mondták.” Egy fiatalember némi habozás után világosítja fel: a briteknél a minimálbér hat font tizenkilenc penny (ami októbertől már hat font harmincegy penny lesz – a szerk.) óránként. „Azért ne hagyd magad” – teszi hozzá: „Sokszor a magyarok a legrosszabbak egymáshoz.” Valóban elterjedt ez a nézet, de mint minden általánosítást, ezt is érdemes óvatosan kezelni – túl sok történet kering a neten kiebudalt bébiszitterekről, akiket

honfitársaik fogadtak be. Ugyanakkor az is biztos, manapság sok frusztráció utazik magyar útlevelemmel. A harmincas éveiben járó Istvánnal kapcsolatban egy tanulság azonban egyből levonható: felkészültség, ne adj’ ég, nyelvtudás nélkül külföldön munkát vállalni szinte öngyilkosság – de legalábbis a teljes kiszolgáltatottságot jelenti.

KILÓNKÉNT KÖZEL HÉTEZER

„Ültem a szobám közepén, lábamnál a túlcsonduló bőrönd meg a sehova sem férő ruháim, cipőim és ezer kacatom. Tudtam, már egy gombostű sem fér sehova” – meséli Éva, akivel a beszélgetés ott kezdődött, vajon belefér-e a fapados fedélzetére engedélyezett bőrönd a szűk acélketrebe. Ha nem, az bizony drága mulatság lesz! Poggyászként feladhatónak végül a húszkilós bőröndöt választotta (ami a légitársaság honlapja szerint főidényben 11 900 forint, a túlsúly pedig kilón-

ként 6800, ha valaki mégis elmerle-gelné magát). Az energiától sugárzó szőke hölgynek az egyik észak-angliai nagyvárosban, egy áruházlánc raktárában sikerült megcsípnie egy állást, ahol már néhány jó ismerőse dolgozott egy ideje. „Tulajdonképpen ők csábítottak külföldre” – mesélte már valahol Nyugat-Európa felett repülve, miután röpké ismeretségünket kihasználva faggatni kezdtem. A baráti segítségnek köszönhetően Éva eddigi költségei nem rúgnak az egekig: a sikeres internetes interjút követően megvette a repülőjegyet, szállást is elérhető áron biztosítanak neki, amiért nem kellett előre fizetnie. Így nem túl nagy befektetéssel – bár nem mond pontos összeget – vágott neki a kalandnak.

Bizakodó, ahogy ecseteli kerek és hibátlan világát: „Már itthon is jól kerestem, messze többet, mint többdiplomás kolléganőm!” Ám néhány felületesen látszólag ártatlan kérdés után kiderül, milyen nagy árat kénytelen fizetni a jobb élet reményében. Az eddig maximum harmincnek látzó nő szája körül elmélyülnek a ráncok: két gyerek várja otthon, hogy bejöjjön az ötlet. Akkor, két hónap múlva, ők is anyu után indulnak, hogy még időben elkezdjék az iskolát. Ha elég ügyes lesz, talán már előbb megérkezhetnek, ami azért is fontos, mert a tizenhat éves nagylánya még nem biztos abban, hogy Nagy-Britanniában akar-e élni. Csemetéi apjáról nemigen mesél...

MENNYIBE KERÜL DEBRECEN?

„Elmenni könnyű” – visszatérő fordulat, és nem csak azokon a fórumokon, ahol ötletet, tapasztalatot és eszmét cserélnek mindazok, akik vagy már nekivágtak a nagyvilágnak, vagy épp készülődnek. „Fenéket könnyű” – mondja irodalmi stílust nélkülözően Anna, aki férje után indult, szintén az Egyesült Királyságba. Míg párját jó állás, karrier várta, neki csak a remény marad, hogy majd csak kialakul valami. „Különleges szakmája miatt az amúgy is szűk munkaerőpiac már nem kínált kihívást a párom számára – sóhajtja. – Az én helyzetem diplomásként alakult úgy, hogy egyre

Internetes fórumokon fél- és egymillió közötti kezdőtőlként javasolnak, különösen akkor kell komoly tartalommal rendelkezni, ha valakinek még nincs állása, és/vagy családdal érkezik

inkább akad nálam fiatalabb, aki az én fizetésem töredékeért is hajlandó elvállalni az adott munkát. Nemigen maradt miért küszködni itthon tovább... Így lettem expat-feleség, ezt a szót csak nemrég tanultam meg: külföldre szakadt személy neje.”

Igyekezett alaposan felkészülni az egyelőre homályos jövőjére, ehhez először a hivatalos okmányokat szedte össze: anyakönyvi kivonatok, különféle bizonyítványok – mi kellhet még? Alapos átgondolás és az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda honlapjának tanulmányozása után végül maradt a házassági anyakönyvi kivonat és a diploma. A helyi fiókban aztán árnyalódott a kép: Egyrészt kiderült, a házassági anyakönyvet nem kell fordíttatni, mert ki lehet kérni az önkormányzattól. Másrészt az előzetes számítások szerint több mint tizenháromezer forintba saccolták a szűk A4-es méretű oklevél angol nyelvre ültetését, hitelesítését. „Elképedtem, viccelődtem és begurultam – paprikázódik fel még most is. – Egy formanyomtatványról van szó,

amiért leütésenként négy forint ötven fillér plusz áfát számolnak fel! Ebben benne van minden egyes üres szóköz, sőt a nevem, de az is, hogy Debrecen.” Végül „happy enddel” zárult a történet, mert a bizonyítvány hiteles fordítása „csupán” alig több mint kilencezer forintra jött ki. Ám a házassági okiratnál akadt újabb csavar: az új, immár háromnyelvű – magyar, angol, francia – irat csak kétezer forintot illetékbélyeg ellenében szerezhető meg, és nem számít, hogy tizenöt évvel ezelőtt még nem létezett ilyen EU-kompatibilis változat. Ráadásul csak ott kérhető, ahol a frigyvet hivatalosan megkötötték – utazással együtt a kontó így is meghaladta az ötezer forintot. „És az egész tartott vagy két egész percig az adminisztrátornak. Ebben már a hajtogatás is bent volt!” – teszi hozzá fejét csóválva.

NEM VÁRT KIADÁSOK

A három hónapja inkább George névre hallgató György – a britek nyelve beletörtött a magyar hangzóba – végre a „saját” lakásában él. Mostanra tudott kiköltözni a munkaadója által biztosított szállásról, amit egy honfitársával osztott meg. „Nem igazán jöttünk ki! Élni sem tudtam tőle,

annyira igényelte a társaságot. Hétfőként hajnalban kelve kellett megszöknöm előle, hogy egy kicsit magamban lehessek, másokkal is beszélgethessek – lehetőleg angolul. Hamar eldöntöttem, amint lehet, másik szállást keríték.”

Tudni kell azonban, hogy Nagy-Britanniában míg vidéken a lakbér heti hetven fontnál kezdődik, Londonban akár ötszáz font is lehet egyetlen szoba saját fürdő nélkül! Ha önálló lakást vagy házat bérelne valaki, akkor bele kell számolnia a helyi adót is, és természetesen a rezsivel is kalkulálnia kell. György számára az igazi nehézséget az okozta, hogy a bérléshez az ügynevezett depositot, azaz letétet is össze kellett gyűjtenie, ami ebben az esetben kéthavi díjat jelentett az első hónapi lakbérén túl. Érthető, hogy internetes fórumokon fél- és egy-

millió közötti kezdőtőkét javasolnak, különösen akkor kell komoly tartalékkal rendelkezni, ha valakinek még nincs állása, és/vagy családdal érkezik.

A legjobb, ha üzleti tervet készítünk indulás előtt, a várható bevételeket összevetve a lakhatási, rezsi- és étkezési költségekkel. Ha mindenre felkészültnek érezzük magunkat, akár indulhatunk is!

De álljunk csak meg egy pillanatra, tényleg mindenre felkészültünk? Felmerült például az, hogy mi lesz az otthoni lakásunkkal? Ha kiadjuk, akkor hol lakunk, ha hazlátogatunk? Ha nem adjuk ki, akkor mennyibe kerül a fenntartása, esetleges karbantartások, és még sorolhatnánk? Ezt ki és mennyiért fogja megcsinálni? Vajon gondoltunk a közlekedésre, betegségekre, egészségre? Mi vár a gyerekekre egy másik országban? Ha pedig marad egy kis szabadidőnk, hogyan és különösen milyen költségekkel tudjuk tartalommal megtölteni?

A Nők Külföldön című internetes site-on – ahol online mellett offline

szolgáltatásokat is kínálnak – találjuk meg ezeket a hasznos kérdéseket, amiket nem csak hölgyeknek érdemes alaposan áttanulmányozniuk. „Külföldön élő nőként és expat-feleségként szembesültem ennek a »létfórmanak« az örömeivel, nehézségeivel, illetve azzal, hogy mennyire nincs magyar nyelvű, Közép-Európa- vagy Magyarország-specifikus segítség a külföldön élő vagy külföldi költözés előtt álló nők számára – árulja el a honlap alapítója és vezető szakértője, Votisky Petra. – Angol nyelvű, főként amerikai expat-feleségeknek szóló irodalomból van rengeteg, de az csak részben használható a magyaroknak. Mivel pszichológus, HR-szakértő és coach vagyok, ezért úgy gondoltam, elindítok egy honlapot kifejezetten magyar nők számára ebben a témában.”

MIT, HOL, HOGYAN?

Eu-munka.com/index.php/gyik
Konzuliszolgalat.kormany.hu/kulfoldi-munkavallalas
Kulfoldimunka.lap.hu
Hataratkelo.blog.hu
Internationalliving.com
Nokkulfoldon.hu
www.gov.uk/national-minimum-wage-rates

a sofőrje. „Megszólítottam, dolgozik-e ma, mert haza kell mennem. Kicsit meghökkent, de kedvesen megkérdezte, mégis hova akarok menni ilyen korán. Erre akkor már a könnyeimet törölgetve feleltem, hogy Magyarország. Próbált lenyugtatni, és angolos finomsággal elmagyarázni, hogy oda azért mégsem vihet el. Nagy nehezen kiböktem a buszom belvárosi állomásának címét, ő pedig kinyitotta az ajtót, csak annyit mondva, na, gyerünk.” Ahogy elindult a taxióra, a számláló könnyörtelenül pörgött. Negyvenhét fontnál az ájulás környékezte Mártit, mert épp annyi volt a maradék pénze. Ötvennél apátiába esett. Mire megálltak, a mutató hatvanhét fonton pihent, de a sofőr kedves mosollyal azt javasolta, adjon csak ötvenötöt, mert úgylis bejött volna a városba. „Nem volt mit tenni, kiböktem, mennyi az összes vagyonom. Rendben, sóhajtotta. És én hitetlenkedve néztem az én égszín megmentőm után...”

rült fel. Különösen az apuka volt zsugori: idővel felhántorgatta, hogy mennyi tejet iszom vagy eszem, hányszor fürdök egy héten. Ráadásul a családi béke is hamar felborult, így a három gyerek ellátása mellé a feleség bánatát is a nyakamba kaptam – ami tovább rontotta a kapcsolatomat a férjjel.”

Végül egy szép napon annyira eleget lett, hogy bejelentette, nem hajlandó tovább nekik dolgozni. Ám a rengeteg túlóra ellenére, telefon- és egyéb költségek címén kikövetelték tőle a félretett pénze nagy részét. Fizetett, csak mehessem.

Búcsúzásakor azt hitte, hogy a nehezét már maga mögött hagyta, ám az előre megrendelt kocsi nem érkezett meg. Őrjítő kétségbeesés uralkodott el rajta, az ajtó mögötte már zárva volt, örökre. Gyalog indult el az orra után, és végül a világvégi kertvárosban megpillantott egy hupikék, hagyományos angol taxit, amit épp tisztogatott

NÉHA KELL A CSODA!

Azzal is lehet csökkenteni a várható kiadásokat, ha úgymond „alulról” kezdjük: Márta au pairként helyezkedett el, hogy ráadásul papírízű nyelvtudását is tökéletesítse – ám az emberi tényezőt kihagyta a számításból. „A család nagyon szimpatikus volt a levelezés és internetes beszélgetés során, azonban lakva már egyre több probléma me-

KÜLÖNLEGES AJÁNLAT EGYEDÜLÁLLÓKNAK

Ingyenes Prémium tagság új ELITTÁRS tagoknak! Regisztráljon még ma és találja meg az Önhöz illő társat!

Látogasson el az alábbi oldalra:

[HTTP://NLCAFE.ELITTARS.HU/AJANDEKHONAP](http://NLCAFE.ELITTARS.HU/AJANDEKHONAP)

NŐK LAPJA
café

vagy olvassa le a QR-kódot okostelefonjával:

*Az akció új ELITTÁRS tagoknak, 3 hónapos Prémium tagság vásárlása esetén érvényes. Az akciós ajánlat csak a feltüntetett oldalon érhető el ([HTTP://NLCAFE.ELITTARS.HU/AJANDEKHONAP](http://NLCAFE.ELITTARS.HU/AJANDEKHONAP)).

ELITTÁRS

Diplomások és igényes egyedülállók társasága